

Cluborgaan van Beneteau Club Nederland

18e jrg. nr. 2 - december 2018

IN DIT NUMMER

How to Enjoy... het Wad	2
Apres ski in Stavoren?	6
Wandelaar 2018 – Frankrijk deel 2	9

Soraya Rensen nu met 4 mannen in zee 9

Passie in Noorwegen 12
"Vast" in het zicht van Noorderpolderzijl 17

Nieuwe website BCN 20
Kapotte urenteller 21
Markerwadden 21

Van de redactie	23
Nieuwjaarsbijeenkomst	23

UIT DE BESTUURSHUT

Beste watersportvrienden,

Jullie ontvangen de tweede uitgave van de Après Voile, juist voor het einde van 2018.

Het jaar 2018 is een bijzonder mooi zeiljaar geweest, we hebben alle weertypen mee kunnen maken maar boven al mooi weer met veel en weinig wind en veel zon.

We hebben lang door kunnen zeilen en enkele van onze leden blijven doorvaren en vieren zelfs kerst en/of oud en nieuw op de waddeneilanden. In deze editie vind je weer veel mooie reisverhalen van dichtbij en ver weg. Allemaal de moeite waard om te lezen.

Het bestuur is alweer bezig met de activiteiten voor 2019, het eerste evenement is de Nieuwjaarsborrel bij Ottenhome in Kortenhoeve, wij verwachten u allen te mogen begroeten. Tijdens de bijeenkomst zullen wij wederom entreekaarten voor Boot Düsseldorf uitdelen voor wie belangstelling heeft. Deze kaarten zijn beschikbaar gesteld door Nova Yachting importeur van Beneteau zeil- en motorboten. Ook zijn wij in overleg met Nova Yachting over de invulling van het winterprogramma en de mogelijkheid om de Beneteaucup weer nieuw leven in te blazen.

Ons eerste natte evenement in 2019 is de Koningstocht rond 27 april. Alle verdere informatie over de diverse activiteiten krijgt u van de evenementen- commissie in het voorjaar tijdens de ALV.

Het ledenaantal blijft vrijwel stabiel, opzeggingen worden weer opgevuld door nieuwe leden, waarbij onze facebook-account een goed medium is om

onze club onder de aandacht te brengen. De echte groei blijft vooralsnog uit. Nova yachting wil actief meewerken om het ledenaantal te vergroten. Wij proberen Jeanneau eigenaren aan ons te binden door hen de mogelijkheid te geven om lid te worden van onze club.

Mogelijk zijn een aantal van jullie alweer plannen aan het maken voor 2019 veel succes daarbij, de voorpret is al leuk.

Rest mij namens het bestuur en commissies alle leden, familieleden en diegenen die de Beneteauclub een warm hart toedragen, hele fijne kerstdagen en een gezond en goed zeilseizoen 2019 te wensen,

Evert Jochemsen – Voorzitter

MET ENJOY NAAR HET DUITSE WAD

Onderstaande is de verkorte versie van het verhaal dat Joris schreef voor het logboek.

Dit is de eerste keer dat we iets schrijven voor de Après Voile dus is een korte introductie is op z'n plaats. Sinds 2013 is Joris Wiersema eigenaar van de Enjoy, een Beneteau First 29 DI. De boot verhuisde naar de nieuwe thuishaven Schiermonnikoog waar zijn vader, die daar woont, zijn eigen bootje van de hand deed en het beheer ging doen. Vanouds is het bijna regel om in het vroege voorjaar een weekje naar het oosten te varen, het Duitse Wad.

Zondag, maandag, dinsdag 29 april-1 mei 2018, zwaar weer in de haven.

Joris is vroeg in de ochtend vanuit zijn woonplaats Breda vertrokken om allereerst oude zeilvriend Marco uit Groningen op te halen en daarna Louis van de veerboot in Lauwersoog. De boot is daar net uit de winterstalling. De zeilweek kan beginnen.

Aangekomen bij de Enjoy treffen we een boot aan met overal rondslingerend gereedschap zoals ieder jaar direct na de tewaterlating dus veel opruimwerk te doen. Eerst maar eens alles uit de auto laden en in de Enjoy opbergen. We hebben weer eten en drinken voor een heel weeshuis. Daarna een bakje koffie en

plannen maken. Het weer is op zijn zachts gezegd niet al te best, kou en regen plus de voorspelling dat het hard gaat waaien, 8 Bft. We besluiten om morgen tijd vrij te maken om de boot op orde te maken, klusjes genoeg. Deze eerste zondagmiddag gaat snel voorbij met onder andere het installeren van de nieuwe elektronische zeekaart van het Duitse Wad. 's Avonds heerlijk gegeten bij het duurzame visrestaurant 't Ailand aan de haven van Lauwersoog. Het weer wordt zichtbaar slechter.

Een goede keuze dus om zondag niet meteen te vertrekken.

De volgende morgen is er een gezellige drukte in de jachthaven van Noordergat, doordat alle boten voor 1 mei in het water moeten liggen. Veel te kijken naar andere watersporters en hun bezigheden. Het stormt behoorlijk. Alle boten gaan flink te keer in de jachthaven. Het is wel fijn om na de winter alles even weer bij langs te lopen en weer te wennen aan de Enjoy. 's Middag hebben we het plan om het loodsbootje van Joris zijn ouders over het Lauwersmeer te varen naar de nieuwe ligplaats in Oostmahorn, een verzetje. Marco en Louis trekken de zeilpakken aan omdat het op het Lauwersmeer toch ook behoorlijke tekeergaat en het regent. Joris kan dan met de auto naar Oostmahorn rijden om de heren terug te brengen. In Oostmahorn krijgt de motorboot een mooi plekje en wij gaan een heerlijke appeltaart eten in het restaurant in de jachthaven van Oostmahorn.

Eigenlijk willen we vandaag weg. De Enjoy is er klaar voor en we hebben hier alles wel gezien. De watersportwinkel bij de visserijcoöperatie is bijkans leeggekocht. Marco een nieuwe zwembroek met 75% korting en Louis een nieuw harpsleuteltje, die naast de Enjoy viel. Nog geprobeerd om met een magneetstok het ding van de bodem te halen, maar het was veel te diep. Een mooi voorbeeld van wat er allemaal zoal wordt aangeklooid de hele dag. In de middag komt het voorlopig laatste front langs met echt harde wind en we besluiten om dan toch maar woensdagochtend te vertrekken. Joris gaat nog even bij oma langs in Hoogkerk, doet de laatste boodschappen - de voorraad moet wel op peil blijven -

en kookt die avond. Morgenavond hopen we dan eindelijk te eten in het beroemde Waddenrestaurant Am Hafen op Borkum. Na het eten varen Marco en Louis de Enjoy naar de dieselpomp om de tank vol te gooien en daarna vaart Louis de boot achteruit in de box. Erg plezant om een keer te proberen met weinig ruimte en een dubbel roer. De wind is gelukkig nu wat afgenomen.

Lauwersoog, de avond voor vertrek

Woensdag 2 mei, eindelijk van wal. We vertrekken om half tien, het heeft geen zin om te vroeg bij het eerste wantij aan te komen. Vanuit de Robbengatsluis naar het Poepegat en het Lutjewad. De wind komt uit westelijke richtingen en het is nu schitterend weer. Een boeienlegger van de Kustwacht vaart achter ons aan en durft ons niet voorbij te gaan omdat het nog erg ondiep is een paar uur voor hoog. Op het moment dat we in de Spruit komen, gaat de Kustwacht ons voorbij, nadat ze eerst nog aan de grond liepen wat we wel konden waarderen. We gaan met een mooie vaart op weg naar het volgende wantij. De passage van het Pieterburenwad ligt er anders bij dan voorgaande jaren. Dat heeft Marco ontdekt door op de elektronisch zeekaart in te zoomen. Als je weer uitzoomt dan wordt de oude route weer zichtbaar, merkwaardig, goed opletten dus. De nieuwe route is korter en brengt ons snel in de Zuid-Oost Lauwers. Marco neemt het roer over en het gaat met 5 tot 6 knopen de Zuid-Oost Lauwers door. Echt geweldig zeilweer. Joris maakt haast om nog een bak koffie te zetten voordat de Eems in zicht komt waar de golven, veroorzaakt door de harde wind van afgelopen dagen,

dit aanzienlijk lastiger zullen maken. We houden een noordelijke koers aan. Rottumeroog aan de oostkant langs totdat we de ingang van de Fischerbalje helemaal hebben vrij gevaren en weg zijn van de grondzeeën van de Meeuwenstaart, een ondiepte in de Eems. Dan verleggen we de koers, de kiel volledig uit en voelen de forse deining van de Noordzee. We proberen zo lang mogelijk op grootzeil en genua door te zeilen. Voor de ingang van de Fischerbalje zetten we de motor voor de zekerheid bij. Het gaat aardig tekeer in deze geul onder Borkum. Golven en stroom weerkaatsen tegen de strekdam, komen van alle kanten. Bij de ingang van de jachthaven van Borkum draaien we de Enjoy met de kop in de wind en halen we alle zeilen er af. Louis manoeuvreert de Enjoy de jachthaven om half vijf binnen. Een half uurtje eerder dan verwacht. Drie wantijen en de Eems over, we kunnen proosten op een eerste geweldige zeildag. Na de borrel gaan Marco en Joris snel reserveren in het restaurant en douchemuntjes kopen. Er is plek zat in het restaurant, het seizoen is nog niet echt begonnen. Na een paar kleine klusjes en het bekijken wat de route voor morgen zal worden, gaan we uit eten. Het weer is nu mooi, het eten verrukkelijk. Wij hebben uitgerekend dat we vanaf Borkum in een keer naar Norderney moeten kunnen zeilen. De wind is goed, het tij werkt mee. Tevens is het Borkumerfahrwasser korter dan de voorgaande jaren, omdat hij nu direct in de Oostereems uitkomt.

Donderdag 3 mei 2018.

We vertrekken uit Borkum samen met een catamaran die woensdag ook uit Lauwersoog is vertrokken. Het is de bedoeling eerst rustig onder Borkum door te gaan en om door de Oostereems rechtstreeks naar Norderney te gaan onder Juist door. De wind is eerst nog redelijk (3 Bft - west) en we hebben het tij nog mee. Bij het kenteren van het tij neemt de wind af. Om Norderney te halen moeten we de motor erbij zetten, althans om het tij weer mee te krijgen onder Juist. Na een uurtje merken we dat de motor in toerental afneemt. Dit is een bekend fenomeen, dat Joris en Louis tijdens de laatste tocht in het najaar van 2017 ook hebben ondervonden. Dit zou opgelost

zijn dachten we doordat leidingen, de filters en tank zijn schoongemaakt maar blijkbaar is er nog wat anders wat de motor weerhoudt om lekker te draaien.

De haven van Juist valt ook droog

We besluiten om naar Juist te gaan, iets dichterbij en tenslotte ook een heel mooi eiland. Aangekomen in Juist rond 15.00 uur gaan we eerst eens rustig nadenken en ondernemen wat zoekacties naar de mogelijke oorzaak op internet. Op een of andere manier komt er na verloop van tijd lucht in de dieselaanvoer terecht. Experts zijn niet op het eiland dus moeten we zelf op zoek naar de oorzaak. De filters worden nog eens te vervangen en de rubbers nagekeken. Dan toch maar lekker uit eten in het

avondzonnetje op de boulevard. Na het eten vroeg naar bed, want we besluiten om morgen in alle vroegte - het tij regeert - de Oostereems af te zakken richting het vasteland van Duitsland en daar de Eems over te steken. 't Is morgen alweer vrijdag.

Vrijdag 4 mei 2018.

We vertrekken op tijd, de motor loopt goed. Na een uurtje op de motor komen we bij ruim water en zouden kunnen zeilen ware het niet dat de oostenwind heel zwak is. Opeens gaat de motor weer in toerental achteruit. Eigenlijk willen we door, maar hiervoor hebben we wel wind nodig en die komt maar niet. Zo komen we niet ver. We besluiten om terug te gaan naar Juist en daar nog eens te bekijken wat we kunnen doen aan de motor. Er moet toch een oorzaak en een oplossing voor te vinden zijn.

Na aankomst gaat Joris boodschappen doen en storten Marco en Louis zich weer op de motor. Dit hoort allemaal bij een zeilweek. Jammer dat hier niet iemand is die verstand heeft van dieselmotoren, maar op dit eiland doen ze bijna alles met paard en wagen, dus ook wel begrijpelijk. Marco en Louis hebben een aantal boutjes op de deksel van de brandstofpomp ontdekt die niet erg vast zijn aangedraaid. Ze zijn bijna niet te benaderen maar toch lukt het hun om ze vaster te draaien. Dit zou het euvel kunnen zijn. Het besluit is gemaakt om morgenvroeg heel vroeg om 4.00 uur te vertrekken en dan proberen in een keer naar Lauwersoog te varen. De route gaat over de Oostereems richting Greetsiel, een prachtige havenplaats aan het Duitse vasteland, en dan naar het westen de ondiepte aan de Eems tegenover de Eemshaven over. Dit lijkt nog steeds een betere keuze dan over de Noordzee met een onbetrouwbare motor en weinig wind. We eten een pizza en drinken een biertje op een soepel lopende motor in de Spelunke, een gezellige kelderbar.

Zaterdag 5 mei 2018.

Het is nog donker als we uit de jachthaven van Juist vertrekken maar al snel krijgen we een beetje zicht op de prikken en boeien. In de Oostereems staat nu een mooie wind en we hebben een stukje de ebstroom

mee. Opeens begint de motor weer in toerental af te nemen. We besluiten nu door te varen, want de wind is goed, zuidoost 3 Bft en het einde van de zeilweek nadert. In de Oostereems krijgen we stroom tegen, maar de wind komt uit de goede richting en de motor blijft het, af en toe tegensputterend, doen als we hem nodig hebben. We zeilen heerlijk, genieten van het opkomende zonnetje, alleen op het wijde wad. Opeens lopen we vast in de Oostereems waar dat helemaal niet zou moeten kunnen volgens de kaart, dat is ook het Wad. Gelukkig komen we los en vinden een uitweg. Het wordt al laagwater en we willen vanochtend wel verder komen. Aan het einde van de Oostereems waar die afbuigt naar het westen staat niet veel water meer, maar toch komen we nog een heel eind de plaat op. Om acht uur loopt de Enjoy echt vast op een mooi plekje en al snel kunnen we even rondlopen op het wad.

Marco en Joris zorgen dat de Enjoy rechtop blijft staan zodat we het onderwaterschip goed kunnen inspecteren. Louis heeft nu ook tijd om de dieselpomp te ontlichten. Om 11.00 uur komt het water weer op en rond 12.00 uur kunnen we weer verder de Eems op en onze weg vervolgen naar het Rawadje. Op de Eems hebben we de motor wel nodig omdat de wind bijna is weggevallen. De verwachting is dat die rond 15.00 uur weer aan zal trekken vanuit het noordoosten. Dus op de motor de Eems over in de hoop dat hij blijft lopen. Zonder motor en wind zou het daar een raar verhaal worden. Een fikse stroom zou ons mee naar binnen nemen en het ontwijken van grote schepen zou problematisch worden. Beter om

dan een plekje te zoeken waar geankerd kan worden. Na drie uurtjes op de motor te hebben gevaren, gaat deze langzamerhand sputteren. Gelukkig neemt de wind nu juist in kracht toe: 3 Bft – NO, we kunnen weer zeilen. De motor kan uit en de Enjoy is weer helemaal in zijn nopjes, dit is weer mooi zeilweer. Het is nu zaak om te zien hoever we kunnen komen over de voor ons liggende wantijen. Het Rawadje, Uithuizerwad is geen probleem, Noordpolderzijl komt al snel in zicht. Het stuk naar het begin van Pieterburenwad moet hoog aan de wind worden gezeild. De Enjoy is gemaakt voor dit zeilweer (4 tot 5 Bft) en spuit erover. Louis zorgt ervoor dat het grootzeil en de genua er optimaal bijstaan. Het water begint weer te zakken en we mikken erop dat we het Pieterburenwad nog over komen en dat lukt. Dan door de Spruit naar het Lutjewad. We weten dat we niet over dit wantij zullen komen, het getijdenprogramma Quicktide geeft de passage voor je diepgang aan. Toch proberen we zo ver mogelijk te komen. Alle drie zijn we scherp op ondieptes en wordt alle informatie, de digitale zeekaart, de echte zeekaart, de gps erbij gehaald. We hebben veel plezier omdat we steeds denken dat de Enjoy nu aan de grond zal lopen, maar iedere keer vinden we een doorgang; de boeien liggen niet altijd op de juiste plek omdat de geulen zich soms snel verplaatsen. Mogelijk komen we nog op tijd in Lauwersoog aan om langs te kunnen gaan bij de coöperatie, schateren we het uit. Uiteindelijk komen we bijna bij de LW 29 uit. Dat is de boei op het hoogst van dit wantij. Dat is te veel voor ons. Een kwartiertje eerder en we zouden misschien over het wantij van LutjeWad zijn gekomen, denken we. Quicktide lijkt nu minder nauwkeurig te zijn dan voorgaande jaren. Het Wad blijft veranderlijk zoals het hoort. Rond 17.30 uur liggen we aan de grond. Marco en Joris proberen weer de Enjoy rechtop de houden in de tijd dat het laatste water wegloopt. En weer lukt het ze, staat keurig op kielbalk en dubbel roer en liggen we op het mooiste plekje van het Wad. We eten overheerlijke chili con carne door Marco thuis gemaakt en bewaart in de koelkast, niet bepaald een noodrantsoen. Daar moet wel een biertje bij, want de pepers zorgen voor een hete maaltijd! De zon gaat

heel mooi onder, achter Schiermonnikoog. We besluiten om rond 21.30 te gaan slapen en de wekker te zetten om 2.00 uur s' nachts om te zien of we in het donker het laatste stuk kunnen doen. We grappen dat de Juist-Lauwersoog regatta, wel in 24 uur moet zijn voltooid.

Zondag 6 mei 2018

Joris wordt om middernacht wakker van het opkomend water. De Enjoy begint weer te drijven en lekker te schommelen. Hij gaat in de kuip zitten lezen en kijken naar de sterren onder het gesnurk van de andere heren. Om 2.00 uur worden Marco en Louis ook wakker en besluiten we een poging te wagen. Met 3 beaufort uit het oosten zoekt De Enjoy rustig de weg van boei naar boei op alleen de genua en de motor standby bij voor noodgevallen. Digitale kaart erbij en een mannetje met schijnwerper voorop. Het gaat prima zo in het donker en we besluiten dus om door te varen naar Lauwersoog. Rond half 5 komen we aan in de buitenhaven van Lauwersoog. Net niet binnen 24 uur van Juist naar Lauwersoog, maar wel een fantastische zeilweek gehad ondanks dat die zich de eerste dagen in de haven afspeelde en ondanks de motorpech. We gaan nog even slapen en worden om 10.00 uur gewekt door de havenmeester, die uiteraard niet door heeft dat we aan het bijslapen zijn. Joris vertelt de havenmeester dat we vannacht zijn aangekomen en straks weer weggegaan, als we hebben geluncht; we hoeven niet te betalen. Na een kleine lunch gaan Marco en Joris weer met de auto naar respectievelijk Groningen en Breda. Louis neemt de Enjoy mee naar Schiermonnikoog. Als de Enjoy wegvaart de haven van Lauwersoog uit, zie je dat een weekje niet voldoende voor hem is en hij graag verder wil zeilen. Het seizoen is in ieder geval heel mooi begonnen.

In de loop van het seizoen werd het motorprobleem door Louis opgelost. Een minuscule lekje in het membraan van de brandstofpomp was de oorzaak.

Joris en Louis Wiersema en Marco Boekhold
- Enjoy

AFSLUITINGSTOCHT STAVOREN 29 september 2018

Verzameld in Stavoren

Het afgelopen weekend, met de afsluitende tocht - annex wedstrijd - van de club, was een spijtige zaak en wel hierom: Laat ik beginnen met de klimatologische problematiek. Iedereen die een beetje ervaring heeft met zeilen weet dat het een ongeschreven regel is dat als je van A naar B wil met een zeilboot een aantal zaken tot de wetmatigheden behoren:

1. Er is altijd een probleem met de wind. Die is ofwel totaal afwezig, ofwel dermate aanwezig dat reventen geen zin meer heeft en elke conversatie op het achterdek ontaard in een soort van paniekerige gebarentaal die het midden houdt tussen je wanhopig vastgrijpen en proberen uit te leggen dat er iets heel moeilijk moet gebeuren met een schoot, val of reddingsvlot.
2. Daarbij komt de wind ook altijd uit de verkeerde hoek, het regent, vriest, er is mist, het tij zit verkeerd of een combinatie van alle voorgaande.
3. Dit weekend echter, was er een Indian Summer! Ingepland door een overenthousiast clublid die in een vlag van goede luim dacht de wedstrijdzeiler daarmee een plezier te doen. Een spijtige zaak is het gebleken met desastreuze gevolgen.

Waarvan nota;

- a) Niemand heeft schadegevaren en de KNRM is er niet aan te pas gekomen (Saaaaaaiiiiiiii!!!)
- b) Bij de start is niemand gezonken of tegen het startschip opgebotst. Moet je ook niet doen, want die stalen Koopmans wint altijd. By the way, fijne crew die Koopmansmensen, maar wat zijn we pluralistisch tegenwoordig. We verwelkomen heden ook Jeanneau's. Er was er eentje bij de leden en ook een 44 van importeur Nautisch Kwartier.
- c) Dat laatste bleek uiteindelijk ook een spijtige zaak. Hij won namelijk al meteen de wedstrijd. Dat getuigt ongetwijfeld van groot zeemanschap. Hoewel het met een onverkocht en totaal leeg schip mogelijk toch niet helemaal de verdienste is die het lijkt.

Nvdr 1. de wedstrijdcommissaris vond het alvast niet erg kies. Bij een eerste deelname dien je gezellig mee te zeilen en je niet aan te stellen. Importeur of niet. Volgende keer zal daar met een allesbehalve objectieve SW rating een mouw aangepast worden.

Nvdr 2. Verder werd deze houding op niet geheel subtiele wijze bij de prijsuitreiking gehonoreerd met de Tokkie trofee die meezeilster Jessie (op A Touch of Destiny van Henri de wedstrijd-bobo) ter plekke verzon.

Maar goed, felicitaties en de wisselbeker werden deel van Arthur Van der Werf die nu de trofee van de Beneteau club het volgende jaar tussen zijn Jeanneau-folders dient te plaatsen. Een spijtige zaak? Wraak is zoet!

Maar ik loop vooruit op de feiten, want de ellende begon al bij de steigerborrel.

- I. In de haven werd vastgesteld dat de opkomst eerder laag was. 8 boten in de wedstrijd en het startschip.
- II. Ondergetekende en vrouw bleken de meest geografisch gedistantieerde leden, komende uit een gat in België 400 km van Stavoren, met een schip op de middellandse zee (1.682 nm)

Nu ja, ik was enkel lijfelijk en niet sportief aanwezig. Soraya wel, die deed de nuttige zaken (oa. klapgijs) op de boot van Henri, die deelnam met zichzelf, mijn vrouw en zijn ex-buurmeisje Jessie. Die laatste verbeterde de ranking van het leeftijdsgemiddelde van de deelnemers (kortweg LGd BCNL) met vele punten. Dit laatste was overigens zowat de enige niet spijtige zaak.

III. Verder bleek de steigerborrel helemaal niet op een steiger door te gaan. Die hebben ze niet in de oude binnenhaven van Stavoren. Maar in een blokhut. Het geheel had meer van een apres ski, dan wel een apres voile. Ik stel derhalve voor de naam van het clubblad eenmalig aan te passen. Gezellig was het wel, maar daarmee was de miserie nog niet voltrokken.

IV. Er was namelijk een redelijk royaal budget voor drank geplunderd uit de clubkas. En hoewel ik na afgelopen weekend voorstel bij elke feestelijke gelegenheid een 'promille award' uit te reiken voor het meest verdienstelijke lid ter zake, was op het einde van de veel te late avond het budget niet, ik herhaal, NIET op. Een zeer spijtige zaak.

Dit brengt mij bij de wedstrijddag.

Het wedstrijddopperhoofd had de avond tevoren besloten het palaver te laten doorgaan om half 10.

's-Morgens voor vertrek

Dit gebeurde in een vlaag van overmoed, ~~ingegeven~~ ingegoten door de alcohol. Enkel een benevelde geest bedenkt zo iets. Nu ja, iedereen was er. De een al wat roder aangelopen dan de ander, maar aangezien het prachtig weer was (stralende zon en 10 knopen wind) kon geen kater de boel bederven. Onder die omstandigheden kon zelfs een dronken Deen met een halve arm in een Jol de wedstrijd winnen. Een spijtige zaak voor het competitieve karakter van de race! Hadden we ons daarvoor de avond voordien zo overmatig de moed ingedronken?!

Voor de start

Om 11 uur weerklinkt het getoeter van het startschip. (Luid, LUID!!!) Dat ding lijkt wel de grote broer van de misthoorn op de Queen Elisabeth II. Mocht je op Terschelling gelegen hebben, had je 'm nog gehoord. Maar halverwege de race is er plots geen wind meer en besluit de wedstrijdleiding de race in te korten en af te blazen. De volgende spijtige zaak. En meteen nog één. Want in plaats van die toeter te gebruiken die je hoort tot op de Oostzee, gebeurde dat via marifoon. Alleen, Arthur, de importeur van Jeanneau, had op zijn nagelnieuwe 44, om gewicht uit te sparen wellicht, geen marifoon. Hoe die vervolgens alsnog eerste geworden is, blijft een raadsel. Verder had de Challenger de oproep gemist en werd daarmee het enige schip dat de race effectief heeft uitgevaren zoals die bedoeld was. Een oefening in volharding en de prijs voor de meest nutteloze verdienste. Alweer een spijtige zaak.

Zo werd het avond, kwam de prijsuitreiking en het afsluitend diner. Uw schrijver, die verder met moeite een boot op- en afkomt wegens slechte knie en goede buik, zou niet meevaren en werd die ochtend, zonder enige voorafgaande verwittiging, gebombardeerd tot hoofd van de prijzencommissie. Of ik in de komende uren een 8-tal prijzen wilde scoren die op ludieke wijze betrekking hebben op de wedstrijd die nog gezeild moet worden! Hoe verzin je het!!! En geloof me, in een sympathiek doch koopjesvreemd landelijk gebied als Stavoren is geen Action of Expo te vinden. Jawel, een spijtige zaak!

Enfin, met de hulp van, en deels gesponsord (waarvoor hartelijk dank) door Harriet, de vrouw van Arthur, die een alleraardigst winkeltje heeft in Stavoren, wist ik voor elk deelnemend schip een attentie te versieren. Het had niks met zeilen te maken en de link met de wedstrijd was volledig zoek, maar ach, de spijtige zaken hadden zich intussen al dermate opgestapeld dat dit er ook nog wel bij kon. Om maar te zeggen, het was een prachtig weekend, met een schadevrije wedstrijd, een betwiste winnaar, heerlijke overvloedige dranken en een gezellig maal in 'De koebrug'. Wie er niet bij was, had ongetwijfeld een goede reden, maar terugkijkend op het geheel bleek afwezigheid bij deze ...

Een spijtige zaak.

Multi-Merk-iale groeten,

Jan Blockhuys

uitvoerend medewerker prijzencommissie

DE WANDELAAR – 2 Juni 2018

(Voor deel 1 zie de nieuwsbrief van juni 2018)

De terugreis van uit Bretagne met vriend Harm aan boord is goed verlopen. In zes dagen voeren we deels op de motor en deels met een mooie zeilwind via het Britse eiland Guernsey, Cherbourg, Le Havre en

Dieppe naar de ondiepe Sommebaai, waar Joke weer startklaar stond om aan te monsteren bij haar schipper.

De Somme Baai

De haven van St. Valéry sur Somme

Het mooie St. Valéry sur Somme, gebouwd op een heuvel die grenst aan een immens, met laag tij droogvallend schorrengebied, hebben we dit keer eerst eens uitvoerig bewandeld en befietst, alvorens verder huiswaarts te varen.

Droogvallende schorren

Daarna zijn we gezamenlijk met acht Engelse jachten vertrokken naar Boulogne. Dat gaf een veilig gevoel want twee jaar geleden kregen we in dit zeegebied een flink net in de schroef en kostte het grote moeite om zeilend een veilige haven te bereiken.

Nu was hulp in de buurt, maar gelukkig niet nodig want de historie herhaalde zich niet.

Hadden we heel deze reis tot Boulogne alleen maar gunstige winden gehad (het ging ons letterlijk en figuurlijk 900 mijlen "voor de wind"), hier kregen we te maken met weliswaar prachtig zonnig weer maar ook met een pittige noordooster zodat we "scherp aan de wind" en "laverend" rond Cap Gris Nez moesten zeilen.

Op zich mooi natuurlijk, maar ook vermoeiend vanwege de helling van de boot en de zich snel opbouwende golven waar je doorheen ploegt en overheen hobbelt.

Onder dat soort omstandigheden is de dagelijkse voortgang niet bepaald geweldig, en het ziet er naar uit dat we komende week de laatste 100 mijlen naar de thuishaven met deze tegenwind zullen moeten "dealen".

Gelukkig liggen de havens hier op korte afstand van elkaar, zodat we per dag een klein stukje richting Nederland kunnen doen. En na het afmeren moeten we dan telkens weer bijkomen en uitrusten van de vermoeienissen. Maar we zijn er ook best trots op dat het ons nog lukt om de tegenwerkende elementen naar onze hand te zetten.

De boot heeft er overigens geen moeite mee, mits de zeilen er goed op staan en de autopilot juist is geprogrammeerd. Een grote zeehond kwam vandaag midden op zee een kijkje nemen of wij alles nog onder controle hadden. Inmiddels liggen we in Nieuwpoort, dus Zeeland en onze thuishaven zijn in zicht.

Over een week is de thuiskomst gepland.

Joke en Ruud van Oers - a/b Wandelaar

WIND OF GEEN WIND, DAT IS DE VRAAG

Valencia - Barcelona - Valencia, 17 juni - 1 juli 2018

Zeilreis langs de Spaanse kust met de SY "John Rensen", een Beneteau Océanis 43. Kaptein Soraya Rensen, 1e stuur en hofmeester Frenk, matrozen Marcel, Elwin (tot Barcelona) en Erik. Aantal zeemijlen plm 400.

Voor een succesvolle zeiltrip heb je niet een alleen schip met competente bemanning nodig, maar vooral wind. Wat hebben we daar naar gesnakt! Goed, het zou een rustige en ontspannen reis worden langs de Spaanse kust, maar zó rustig hoefde nou ook weer niet.

Vrijwel elke dag begon met windstilte, in de middag trok het wat aan, meestal tot 3 Bft uit het oosten of zuidoosten en in de namiddag verflauwde het dan weer. Tussendoor was het dus motoren geblazen, want we wilden natuurlijk wel naar Barcelona en terug.

De bemanning bestond deze reis uit bootsman/ hofmeester/ steward en personal coach Frenk, aan boord beter bekend als 'Babbel'. Door de rustige vaart kon deze ras-Amsterdammer zich culinair helemaal uitleven en het managen van de 'roedel' deed hij fluitend tussendoor: 'What happens on the boat, stays on the boat!' Veel ervaring had ook Elwin 'Stoomboot', niet alleen goed in het asbakken vullen, maar ook in het op koers houden van het schip en het trimmen der zeilen. Dan was er Marcel 'Einstein', gespecialiseerd in de theoretische analyse van wind, water, zeilen en de macro-economische mens in het algemeen.

Ondergetekende maakte dit illustere kwartet compleet. Mijn bijnaam werd al snel 'Knabbel', vermoedelijk omdat ik over een gezonde eetlust leek te beschikken. Het team werd met vaste hand geleid door Soraya 'la Capitana' Rensen, schipper en eigenares. Safety first, rotzooi opruimen en voorzichtig doen met de spullen was het devies, en anders zwaaide er wat! Niet alleen haar ruime ervaring, op zee en in het leven, maar ook haar vaste hand aan het roer bij alle manoeuvres maakte al snel grote indruk.

Een mix van ervaringen, een mix van reisdoelen. De een onderzocht de diepgang van zijn passie voor het zeilen, een ander wilde mijlen maken, of zeebenen

De 4 van Soraya

kweken, maar gemeenschappelijk was de behoefte om te *zeilen*, om de wind te horen razen langs het doek, het water te horen ruisen langs de romp, de schroef te horen brommen en de sensatie te proeven als het lekker loopt en je weet dat de boot doet waarvoor hij gemaakt is. Want zeker, die momenten waren er ook. Naast de frustratie die windstilte heet hadden we bijna dagelijks een paar uren dat het heerlijk liep, dat de boot stevig lag en door het zoute water sneed zodat iedereen genoot.

Voor zeeziekte hoefde niemand te vrezen. De meest onaangename momenten waren tijdens het motoren, als er geen zeildruk was en de golven, nog geen meter hoog, schuin van achteren inkwamen, of dwarsscheeps. Ook het rollen als we voor anker lagen was af en toe hinderlijker dan tijdens het varen zelf. We voeren niet simpelweg langs de kust op en neer, maar maakte ook een uitstapje naar de Islas Columbretes, een minuscuul eilandengroepje op dertig mijl uit de kust, oostelijk van Castellón. We ankerden daar in een baai die leek op het restant van een krater. Helaas konden we niet aan land omdat de stenen trap onbegaanbaar was.

allemaal nog de pee over in dat we het vuilwatertank-probleem niet opgelost kregen. Gelukkig zijn we niet de eerste crew die daarin bakzeil haalt. De reparatie van de gebroken lazyjack-lijn, waarvoor Frenk de mast in moest worden gehesen, verliep daarentegen gesmeerd. Hij kwam heelhuids weer aan dek. De aanvaringen bleven deze reis beperkt tot die keer dat we met z'n allen in de botsautootjes terecht waren gekomen op een minikermis in een vergeten vissersdorp. Keerpunt Barcelona was van een andere orde dan de andere etappeplaatsen. Grootschalig, heftig toeristisch, niet alles even smaakvol, maar desondanks een mooie ervaring om deze stad weer eens te bezoeken. Voor sommigen van ons was het zelfs de eerste keer. Dan is het wel schrikken op de Ramblas, die we vanaf onze steiger bijna konden zien liggen. In Barcelona was er een zeilpauze van een paar dagen voor de hele crew. We maakten een paar interessante uitstapjes in de stad. Mede-eigenaar Jan kwam aan boord en deelde een paar lakens uit. We moesten afscheid nemen van Elwin, die maar een week vrij had kunnen krijgen. De leemte die hij achterliet veroorzaakte een dipje, maar met vereende krachten smeedden we het team weer tot een eenheid. Een lichte toename van de wind

Het was dus geen echt zeilweer deze twee weken, maar verder hadden we niets te klagen. Het was misschien wat warm, zeg maar heet, maar wie naar Spanje gaat moet zich daarover niet beklagen. We zwommen elke dag, het water was overal lekker, we deden leuke kleine haventjes aan, we klooiden met de dinghy, aten de heerlijkste gerechten in gezellige restaurantjes of genoten van de kookkunsten van Frenk, die ik tot mijn genoegen mocht bijstaan in het snijden, roeren en opdienen. Dat was voor zowel hem als mijzelf een mooie ervaring. Zelden zoveel gelachen in een kombuis. Tenslotte waren daar de verrichtingen van de Rode Duivels die we bij gebrek aan beter (en uit respect voor de gezagvoerder) op de voet volgden. En uiteraard juichten we voor Spanje, ook in het rood. Met een biertje erbij was dat geen probleem.

We verrichtten wat klusjes aan boord en hebben er

De 4 voor de Sagrada Familia

hielp ons daarbij.

Opmerkelijk moment op de terugweg was de enterpoging van een drietal Franse jongeren terwijl we voor anker lagen bij Peñíscola. Diep in de nacht zwommen ze, waarschijnlijk met een slok op, naar het schip en een van hen had zich al aan boord gehesen toen hij onverwacht oog in oog kwam te staan met de immer alerte Frenk. En dan kun je het schudden. Met een niet voor publicatie geschikte krachtterm maakte hij de zeerover zo aan het schrikken dat die zich meteen terug in het water wierp en tientallen meters verderop nog herhaaldelijk 'sorry' riep. De andere twee maakten zich ook zwemmend uit de voeten. Het waren maar kwajongens, misschien zelfs aardige kwajongens, maar het duurde uiteraard wel even voordat de gemoederen aan boord tot bedaren waren gekomen. Pas de volgende dag konden we erom lachen en het is nog steeds niet duidelijk of het nu een hoogte- of dieptepunt van de reis was.

Zeiltechnisch was het deze weken een eitje. Het was behelpen met de wind, maar woei die eenmaal met 10 of 15 knopen, dan haalden we er ook alles uit wat erin zat. Zoemend maakte we dan 5, 6 of 7 knopen snelheid. Het stagzeil hoefden we niet te gebruiken, we gingen maar een enkele keer overstag, van op- of afkruisen was nauwelijks sprake. Het gaf ons wel de tijd om wat te experimenteren, een kolfje naar de hand van Marcel 'Einstein'. Ook Soraya zeilde voor het eerst met de autopilot afgestemd op de wind in plaats van op een koers, wat een aparte ervaring was. Er was nauwelijks verkeer, hier en daar een visser en een olietanker en verder de eindeloze hoeveelheid visnetboeitjes. Het blijft opletten geblazen tijdens een kustvaart.

De wegvallende wind strooide ook roet in het eten bij ons plan om een nachtvaart te doen. Verder dan het 's avonds laat bij volle maan binnenlopen van Valencia aan het eind van de reis kwamen we niet. Al ruim voor het moment dat Soraya daar de boot, opnieuw vakkundig achteruit varende, aan de steiger afmeerde, klonken de oorverdovende klanken van The Simple Minds van het podium van het popfestival, zo'n honderd meter verderop. We konden elkaar niet meer verstaan, zo hard gingen ze tekeer, en met hulp

van gebarentaal maakten we de boot vast op haar thuisplaats. Na twee weken hadden we ook nauwelijks meer woorden nodig, de manoeuvre verliep vlekkeloos.

Naast een voldaan gevoel over een mooie reis welde ook enige weemoed op bij het besef dat de reis erop zat en dat het afscheid aanstaande was. Maar aankomen en vertrekken, begroeten en afscheid nemen, het hoort allemaal bij zeilen, wind of geen wind.

Erik d'Ailly (aankomend matroos)

NOORWEGEN 2018

Met de 'bluePassion', onze Oceanis 37 uit 2011, dit jaar naar Noorwegen. We vertrokken op 1 juni '18 vanuit Lelystad en 3 maanden de tijd! We, Joke

Buddingh en Rob Querner. Beiden gepensioneerd en dan is de factor tijd niet meer zo belangrijk. Het vertrek. Nog veel zaken te regelen. Tuin, huis, post, website met ons reisverslag (www.sybluepassion.nl) en Joke's 88-jarige moeder. Van vrienden kregen we nog een belangrijk document: 'Basic Norwegian communication in survival situations'. Een aantal Nederlandse zinnen, met de Noorse vertaling: 'Nee, we hebben helemaal geen drank aan boord.....', 'Wij zijn geen Duitsers, wij maken grappen', 'Wij willen op uw plek liggen, wilt u zo vriendelijk zijn om weg te gaan?' Dit is geen lawaai, dit is André Hazes'. Kortom goed voorbereid! Naar Terschelling en daar wachten op het goede weer. René Vleut, de Scandinavië goeroe, adviseerde ons: Als je de westkust van Noorwegen wilt bezoeken, probeer vanuit Nederland zo hoog mogelijk Noorwegen aan te varen. Arriveren op de zuidkust en dan naar het NW'n en N'n, dat is dan allemaal kruisen. De wind draait veelal om de zuidpunt van Noorwegen heen. Dus hoog aanhouden! Op Terschelling bleek de stuurautomaat (Simrad) het niet meer te doen. Joke bellen met alle deskundigen op dit gebied, maar helaas. Dan maar terug naar Stavoren. We hebben een grenzeloos vertrouwen in Hains van het Nautisch Kwartier. En de wet van Murphy deed ook meteen zijn intrede. 's Morgens startte de motor niet. Na een tikje met een nylon hamer op de startmotor..... lopen. In Stavoren een update van de software en de stuurautomaat deed het weer! De startmotor? Ja, misschien een vuiltje aan de collector? Van Stavoren naar Texel. Dan pakken we al wat hoogte. De wind kwam vooral uit het noorden, maar het moet kunnen met 3 maanden voor de boeg. Hoewel, er waren al 2 weken voorbij. Op 14 juni 's avonds om 9 uur gingen de trossen los, na alle weerkaarten serieus bestudeerd te hebben. Op naar Stavanger! Dat is 420 mijl. Toch zo'n 3 dagen en 3 nachten. Ook 3 dagen zonder internet, dus alleen weerberichten via de radio/marifoon. We hadden een mooie overtocht. Weinig wind en als de bootsnelheid zakte tot 4 knopen, dan het oliezeil er maar bij. De kust van Noorwegen. Meteen heel veel

rotsen, witte huisjes en rood-witte vuurtorens. Stavanger is het centrum van de olie-industrie; de oliewinning. De jachthaven net naast het oliemuseum nabij het centrum. De halve Nederlandse Marine lag daar ook, dus lekker veilig en gezellig.

Vanuit Stavanger varen we binnendoor naar Bergen. Daar zouden onze dochter met man + twee kleine kinderen een weekje met ons meevaren. We hopen in Bergen mooi weer te hebben en vooral droog. Want het regent in Bergen gemiddeld 220 cm / jaar. In Nederland maar 70 cm.... In juni is het in Bergen gemiddeld maar 10 dagen droog en 20 dagen regen. Tja en wij hadden een staal blauwe lucht..... De al eerder genoemde motorproblemen deden zich in Bergen weer voor. Dat schiet niet op. Dus in Bergen naar een jachtwerf en Yanmar dealer. Tja, waarschijnlijk de solenoïde (red: dit is een spoel) bovenop de startmotor. Nieuwe startmotor? Misschien hebben ze hem in Oslo, anders bestellen bij Yanmar Europa in ....Almere.... Hoe lang duurt dat? Vandaag bestellen, dan hebben we hem morgen in huis en dat klopte! Probleem opgelost! Een week lang in kleine dagtochtjes rond Bergen gevaren met de (klein)kinderen. Prachtige natuur. Pas na 2 weken kwamen we de eerste havenmeester tegen. Wel vaak een betaalautomaat, of een brievenbus. Meestal zo'n 10 Euro in een enveloppe. Dat is beter dan de tarieven in onze Waddeneilandenhavens.

Zelf een makreel gevangen, maar onze beste vangst was toch met een paar groene blikjes Freddy's naar een vissersboot lopen..... Ruilhandel.

De Hardangerfjord in. Van zeilen komt niet zoveel terecht in de fjorden. Als een fjord bv 90 graden draait, dan draait de wind naadloos mee..... En vóór de wind: meestal te weinig wind om te zeilen. De prachtige omgeving maakt echter heel veel goed. Sundal vonden we een hoogtepunt. Prachtige wandeling naar de grote gletsjer de Folgefonna. En die maffe Noren zwemmen gewoon in het meertje net onder de gletsjer.

Via het eilandje Utsira naar de zuidkust van Noorwegen. De plaatsen bezocht waar vele Nederlanders landen in Noorwegen. Egersund, Flekkefjord en Mandal. Wij gingen naar het oosten, dus nu de wind in de rug. Na Mandal het binnenland in. De Blindleia. Fantastisch! Ankeren en genieten! Druk? Neen. Soms zo smal, dat je even moet wachten op een tegenligger.

We bezochten Hilde en Stein die daar wonen. Een Ned/Noors-echtpaar die we in Stavanger toevallig tegen kwamen. Wonen aan de Blindleia, zeg maar de Kalenbergergracht. De gastvrijheid en zien en horen hoe de Noren leven.

Sinds de vondst van heel veel olie in de Noordzee, is er veel veranderd in dit land. De Noren stopten elke verdiende olie-Kroon in een staatspot. Daar zit nu genoeg in, om elke Noor nu een ½ miljoen euro uit te

keren. Een potje voor als het minder gaat..... Met Slochteren hebben wij het volgens mij iets anders geregeld.....

Elke dag 'ontdekten' we weer een nieuwe route door een nog mooiere doorgang. Noren hebben vooral heel veel motorboten met slechts één stand van de gashandel. Helemaal naar voren, vol gas! Hun voornaamste voortstuwingsmiddel op hun zeiljachten is toch ook de motor. Zeilende zeiljachten zijn vooral buitenlandse jachten.

Na enige aarzeling toch maar heel voorzichtig aangemeerd tegen een rots. Een paar stootwillen op de waterlijn en dan met lange landvasten aan een lokale conifeer. Vervolgens vanaf de bijboot een foto maken.

Een volgend hoogtepunt voor ons was 'Verdens End' aan het begin van het Oslofjord. Vertaling: Lands-eind. Prachtige afgesleten rotsen, mooie jachthaven, prima restaurant en de lucht bleef maar staalblauw. Noorwegen; wat een fantastisch zeilgebied. In 2018 hadden we natuurlijk vreselijk veel mazzel met het prachtige weer. Wat een vriendelijke mensen, die allen prima Engels spreken. Ook een rijk land. De olie-Kronen worden goed geïnvesteerd. We horen vooral in Nederland, dat Noorwegen zo vreselijk duur is. Ach, in de supermarkt misschien alles zo'n 10% duurder dan bij onze eigen Appie. Wat wel duur is, is alcohol en sigaretten. Van beide hadden we ietsje meer meegenomen, dan toegestaan.....

Overgestoken naar Zweden. Zweden is toch anders. Bijna net zo mooi, maar veel drukker. Oké het was intussen eind juli, dus daar is het dan hoogseizoen. In Grebbestad wilden we wat stroom tanken. Met al dat

ge-anker en zeilen, werden onze accu's toch wat uitgeput. Na heel veel zoeken een plekje gevonden. We bleken precies voor een disco te liggen, die tot erg laat 's nachts doorging en zoveel herrie waren we niet meer gewend.

Toen ons mooiste stekkie: Net onder Gulholmen zagen we een mastje boven de rotsen uitsteken. Dat moeten wij ook kunnen. Na enig zoeken een doorgang gevonden. Ons aluminium Fortress reserveanker aan de achterzijde overboord. Een Zweed kwam al aanlopen om onze voorlandvasten aan te pakken en door één van de vele ogen vast te leggen. Die ogen zijn op heel veel plaatsen in de rotsen aangebracht. Geen stroom, geen water, maar wat een rust en alweer een prachtige zonsondergang. Göteborg. In de jachthaven van Langedrag gelegen. Dat is net buiten Göteborg, maar vlakbij is een halte van de sneltram naar het centrum. Tja een grote stad. Zeker niet het hoogtepunt van onze reis.

Na 2 maanden zon in Scandinavië was het stabiele zomerweer toch een beetje op. Stormdepressies kwamen een beetje onze kant op. Kielerkanaal of Limfjord? Het werd het Limfjord. Net voor een storm naar het Deense eiland Leaso gevaren. Licht in het Kattegat, tussen Zweden en Denemarken in. Daar lieten we de eerste zomerstorm over ons heenkomen. Voorin de haven gaan liggen want achterin, aan de westkant, duinen en strand. Goede keuze, want de volgende dag zaten de jachten daar onder het stuifzand.

Het Limfjord in. Een ruim 100 mijl lange natuurlijke waterloop door Jutland heen. Het laatste stukje is gebaggerd. Het verbindt het Kattegat met de Noordzee. In Thyboron begint de Noordzee. Halverwege wisten we al, er komt wéér een pittige storm over ons heen. Een veilige jachthaven opgezocht. Het werd Nibe, een jachthaven bij een vakantiepark. De storm zou ZW worden, dus een box opgezocht met de kop in de wind. Maximum 66 knopen kregen we over ons heen. Veel geklapper om ons heen, maar niet bij ons.

Twee maanden zeilen in Scandinavië en onze zeilpakken en zeillaarzen niet gebruikt! In Nibe ook voor het eerst ons elektrisch ventilatorkacheltje aangezet, omdat het slechts 15 graden was. Afgelopen periode meer gefilosofeerd over airco, dan over kacheltjes....

De laatste 54 mijl naar Thyboron gezeild. Thyboron is een – voor Deense begrippen – grote haven. De jachthaven is prima. Hoge kadewanden, maar stroom! Vele 'bekende' Nederlandse schepen voor ons. Velen op de terugreis naar Nederland, na de CAM-race van Lauwersoog naar Larvik. De 'Live Your Dream', 'Akka', 'Beezer', 'Olive', 'Synergie' en nog twee. Wij hadden net besloten, om maar langs de Deense kust rustig naar beneden te hoppen, maar alle anderen zeiden: "Morgen vertrekken!" Als je het morgen niet doet, lig je hier nog minstens een week. Tja, we bogen ons weer over onze weerkaarten. Maandag vertrekken en dan een overtochtje van 50 uur direct naar Vlieland. Is inderdaad ook een optie. De wind is maandag en dinsdag inderdaad niet verkeerd, maar daarna..... Oké, doen we! Morgen vertrekken!

Om 9 uur vertrokken we, maar eerst diesel tanken. Een automaat. Creditcard erin, maar geen druppel diesel. Uiteindelijk gebeld en kwam de pomphouder. Er staat toch keurig in het Deens op, dat je de zwarte knop op de achterzijde moet indrukken.... Tja ons Deens....

Met een paar Urker kotters voeren we om 10:00 uur naar buiten op maandagmorgen. Klopt precies. De Urkers waren vanuit Urk na de zondag vertrokken op

maandagmorgen 0:00 uur met hun Mercedes vanuit Urk naar Thyboron..

Onderweg van Thyboron

Wij... een kleine 300 mijl voor de boeg. Op de bluePassion hebben we in de kajuit midscheeps een prima 1 persoons bed. Eén buiten wacht houden en één slapen. We zijn niet zo van 4 uur op en 4 uur af. Joke slaapt als ze gaat liggen en Rob slaapt pas, als hij hartstikke moe is. Op die manier een prima combi. We voeren gelijk op met een Breehorn 37, de 'Synergie'. Twee dagen deden we over deze trip. De Nederlandse kust voor Vlieland. Daar begint de 'betonningskerstboom'. 's Nachts een haven binnenlopen hebben we wel meer gedaan. Bv de Z-Engelse kust, maar met een paar verlichte tonnen wil

dat nog wel. Nu ook nog nieuwe maan en zwaar bewolkt. Stikke donker. Hier barst het van de groene, rode en witte lampjes, al dan niet knipperen.... Het karakter van de uiterton? Oké, 4 seconden. "Joke, die kardinaal staat helemaal niet op de plotter!!! En moeten we daar nu links of rechts langs?" Oh, shit, ik zie het al. Het is de vuurtoren van Vlieland..... Afstandsverschillen zie je moeilijk in het donker. Heeft ook misschien iets met vermoeidheid te maken? Respect voor al die solozeilers, die dit alles in hun uppie doen! En ook voor de zeilers en vissers met mist + regen.

Alexandra heeft speciaal zo'n 5 weken op Vlieland op onze aankomst gewacht. Onze ETA (aankomsttijd)? Tja, dat zal wel om een uur of 3 vannacht zijn..... Ga maar slapen adviseerden we. Neen, bellen jullie mij maar, als je de haven nadert, dan wachten we jullie op met een ankerbiertje...

We waren weer op Vlie! Volgens onze zeilers-bejaarden-cao zijn we dan verplicht minstens een dag uit te rusten na een naggie doorzeilen. Hebben we trouw gedaan. Toen nog helemaal naar Lelystad. Intussen was het bekend, dat we weer in Nederland waren, dus in Medemblik zaten we met z'n 10'n aan boord én allemaal mee-eten..... Heerlijk! Na bijna 3 maanden waren we weer terug in onze thuishaven, Lelystad. 1.977 mijl op de teller. Prachtige reis

Joke Buddingh & Rob Querner - SY bluePassion

Een compleet verslag van deze reis is te vinden op <http://www.sybluepassion.nl>.

OP EN NEER NAAR NOORDPOLDERZIJL

Begin oktober, het lijkt nog wel volop zomer. Vooral op het einde van de tweede week zijn de vooruitzichten heel goed en het is springtij. Langzaam rijpt het idee om dit zeilseizoen af te sluiten met een tochtje naar Noordpolderzijl. Wel langs gevaren dit seizoen maar niet aangedaan. Bovendien brengt springtij de mogelijkheid om over

het wantij vlak onder Schiermonnikoog door te varen en het tij is daar gunstig voor, hoogwater rond het middaguur. Vriend Jelle gepolst over dit idee; was gelijk enthousiast. Het wordt donderdag en vrijdag, 11 en 12 oktober. Het plan is eenvoudig: Zo vroeg mogelijk de haven uit, onder Schiermonnikoog door en daarna verder de kortste weg naar Noordpolderzijl. Er kan niet worden getreuzeld want in hetzelfde tij dat we het eiland verlaten moet Noordpolderzijl worden binnengelopen; dat lukt dus niet altijd want ondanks dat hoogwater met je meeloopt naar het oosten moet wel dik 15 mijl worden afgelegd door een wirwar van geulen en platen.

Donderdagmorgen zijn we voor tieners de haven uit met volledig opgetrokken kiel, diepgang dan 70 centimeter, een beetje door de blubber varen. In de Grote Siege een klein stukje naar het zuidwesten en dan naar het oosten over het wantij onder Schiermonnikoog tot aan de Eilander Balg. Geen boeien meer maar een digitale kaart met waypoints van de Wadvvaarders en genieten maar. Eerst te weinig wind maar al gauw genoeg om alleen op het zeil te gaan. In die stilte is het pas echt genieten van de laatste wildernis van Nederland.

Onder de oostpunt van Schiermonnikoog, Willemsduin.

Beetje goed letten op kleur van het water, de golfpatronen en de stroming kan ook helpen om niet aan de grond te lopen in dit onvoorspelbare water.

Dat lukt zonder één keer aan de grond te lopen. Dik twee uur en zijn we in de Eilander Balg, water genoeg, dus even ontspannen met een bakje koffie. Hier speelt weer een ander natuurverschijnsel een hoofdrol, stroom vanaf de Noordzee tegen totdat we deze geul verlaten en onder Simonszand door de Spruit bereiken. Dan krijgen we stroom mee, maar veel is het niet meer. Ten oosten van de Spruit loopt de Zuid Oost Lauwers. Die is zo dichtbij dat het lijkt of het niet uitmaakt waar je oversteekt. We houden ons toch maar aan de kaart, hier vastlopen zou jammer zijn.

Beetje geconcentreerd sturen is wel nodig.

In de Zuid Oost Lauwers kunnen we echt opschieten, zeker in het laatste stuk dat naar het oosten loopt. Met ruime wind schieten we lekker op, Noordpolderzijl komt in zicht en het is anderhalf uur na hoog water. Dat wordt nog heel spannend. Bij de scheidingston ZOL-VN is het nog twee mijl naar het zuiden om in het piepkleine haventje te komen. Proberen maar, op de kaart staan een hele rij kleine groene tonnen. We zien nog niet de helft en dat is niet omdat het zicht slecht is. Ze zijn er gewoon niet!!! De eerste vier of vijf tonnen passeren we zonder probleem, dan gaat het alarm af, van 90 naar 60 cm binnen een paar seconden. Je gaat nog even door omdat je denkt "ik zit in de tonnenlijn, het zal een drempeltje zijn". Maar nee, we zitten zo vast als een huis, wat we ook proberen, met als enig

resultaat een vijver achter de boot waar we later de afwas in doen.

Als in de uren daarna het water wegloopt, zien we langzaam de geul op pakweg 50 meter ten oosten van de boot de geul die ons in Noordpolderzijl had moeten brengen. De boeien die ontbraken hadden de bocht in de geul moeten aangeven.

Het in onwetendheid afsteken van de bocht heeft ons de das omgedaan. Later als het water helemaal weg is lopen we langs de geul tot aan het laatste rechte eind dat langs de rijdsdammen naar de haven voert. Maar vooruit, droogvallen is ook mooi.

Tijdens onze avondmaaltijd dringt het tot ons door. Morgen is er bij hoog water 1 dag na spring meer water, maar zal dat er ook zijn als het uit zuidelijke richting blijft waaien. Dat is de vraag. Wat uiteindelijk zeker is dat we vannacht gaan proberen om in de geul terecht te komen. Dus vroeg naar bed om 12 uur op staan en afwachten of er genoeg water komt, het anker leggen we vast in de goede richting.

In het donker alles stand-by. Zaklamp, digitale kaart, google maps satelliet waarop je prachtig de geul kunt zien, hadden we dat maar eerder bedacht, een volgende keer zeker. Om half twee is het hoog maar echt drijven doen we nog niet. 't Heeft lang geduurd, een uurtje schat ik, maar al hobbelen bereiken we uiteindelijk de geul, zoeken kriskras onze weg naar de scheidingston van de Zuid Oost Lauwers. Drie meter water wind uit het zuiden, even opsteken naar de rand van de geul, de kans is niet groot maar er kan nog iemand langskomen, anker uit en slapen. Om vijf uur rolt de boot op z'n zij en wij tegen de wand van de boot. Onmogelijk maar waar, de wind is naar het noorden gedraaid waait best stevig en wij zijn om het anker gedraaid en drooggevalen op de steile wal. Het moet blijkbaar zo zijn deze trip. Dat wordt dus uitslapen wat we best kunnen gebruiken. Negen uur op, een stevig ontbijt, drijven en zeilen om 10.30 uur precies. Wind uit het noordwesten die langzaam toeneemt. Op het

Op de steile wal van de ZO Lauwers met een zeehondje achter de boot.

Pieterburenwad, verder de hele dag geen bootje te zien, loopt een boeienlegger van Rijkswaterstaat ons achterop. We overwegen om hem op te roepen om die tonnetjes van Noordpolderzijl eens goed neer te leggen. Maar ach, het seizoen is voorbij en de charme van Noordpolderzijl is dat er zelden iemand komt met de boot. In een recordtijd bereiken we Lauwersoog geheel op zeil, beter kan niet. In de winterthuishaven Noordergat mogen we de boot aan de passantensteiger laten liggen. Om 15.30 uur zitten we aan boord van de veerboot naar huis. Een gedenkwaardige afsluiting van ons zeilseizoen.

Louis Wiersema - Enjoy

NIEUWE WEBSITE EN ADMINISTRATIE VOOR DE BCN

Alweer een tijdje geleden hebben we het aangekondigd. De kosten van onze website en de daaraan gekoppelde ledenadministratie rijzen de pan uit en zijn voor onze vereniging niet meer betaalbaar. We zijn op zoek gegaan naar alternatieven en zijn op onze speurtocht tegen e-Captain van Dispi uit 's Hertogenbosch aangelopen. Dit bedrijf levert complete oplossingen voor verenigingen en kleine bedrijven. Voor ons een ideale en vooral ook betaalbare oplossing. Nog wat navraag her en der leverde alleen maar positieven berichten op en onze keuze was snel gemaakt. Maar na het afsluiten van de overeenkomst begint het pas goed want er moet dan een heleboel gaan gebeuren.

Het ledenbestand moet overgezet worden naar het nieuwe systeem en daarbij moet gelijk de AVG (algemene verordening gegevensbescherming) of wel privacywet goed worden geborgd. We maken ook gelijk de slag om oude en niet relevante gegevens van de leden uit de administratie te verwijderen. Wat er straks nog over de leden bekend is kunnen jullie straks zelf zien als je op de nieuwe site inlogt op 'mijncaptain'. Hier kan je dan gelijk aangeven wat je wel of niet zichtbaar wilt hebben voor de andere leden van de vereniging. Hoe dat precies gaat weet ik op dit moment nog niet precies want de training voor de websiteredactie volgt nog.

Dat brengt me gelijk op het volgende punt want het opzetten van dit systeem vergt nog een heleboel brainstormen, uitzoeken, bouwen en vooral ook tijd. Gelukkig hoef ik dat niet alleen te doen, samen met Joke Buddingh en Soraya Rensen gaan we aan de slag en gaan we er iets moois van maken. 10 December krijgen we de training en daarna gaan we echt aan de slag!

Natuurlijk komt er veel informatie van de huidige website terug op de nieuwe website maar we zoeken ook naar nieuwe mogelijkheden. Het zou bijvoorbeeld heel erg leuk zijn als we op een kaart live kunnen laten zien waar onze leden varen. Met AIS zou zoiets denk ik mogelijk kunnen zijn maar ik weet nu nog niet hoe dat moet. Als er iemand is die daar ideeën over heeft en weet hoe dit te realiseren is dan horen we dat graag! Ik kan me ook voorstellen dat er bij jullie behoefte is aan andere specifieke informatie of kennis, laat ook dan weten wat er bij je leeft. Nu is dat nog gemakkelijk in te voegen op de website. Hoe interessanter de website wordt hoe liever het ons is. Een goede website is ook de beste reclame voor de Beneteauclub en we kunnen best nog wel wat leden gebruiken. Suggesties, vragen en adviezen kun je mailen naar secretaris@beneteauclub.nl.

Aan dit geheel hangt natuurlijk ook een tijdplanning vast. Gelukkig kan onze oude website tot augustus volgend jaar actief blijven. Het enige is dat de ondersteuning door de provider op 1 april stopt. Dat is ook de datum dat we de nieuwe site in de lucht willen hebben. Of dat gaat lukken gaan we meemaken. Aan

het enthousiasme van de webredactie zal het in ieder geval niet liggen! Uiteraard houden we jullie hierover op de hoogte maar je kan ook zo af en toe op het vertrouwde internetadres www.beneteauclub.nl kijken of er al wat te zien is. Het internetadres van de Beneteauclub blijft ongewijzigd.

Onze facebookgroep blijft ongewijzigd en mocht je je daarvoor willen aanmelden dan kun je eenvoudig het Facebooklinkje op de website volgen.

Arjen Weber – *Secretaris en webmaster*

PROBLEMEN MET URENTELLER???

Veel van onze schepen zijn uitgerust met een Volvo Penta of Yanmar diesel. De toerenteller en urenteller die in een unit is ingebouwd, gaat vaak kapot en geeft geen waarde meer aan of knippert. Volgens Volvo Loosdrecht heeft vervangen geen zin: "Een nieuwe gaat ook al weer gauw stuk."

Voorbeeld van een VDO/Volvo unit

Na reparatie met een originele chip en afkitten is dit probleem TOCH blijvend te verhelpen en is de echte urenstand weer zichtbaar.

Voor reparatie kunt u contact opnemen met Nadel Marine Consultant, Kees Olieman
nadelbv@kpnmail.nl

Of telefonisch ma-vr 10:00 – 16:00 op 06 21502871.

MARKERWADDEN, EEN AANRADER

Sinds 9 september zijn de Makkerwadden voor zeilboten toegankelijk. De Swing is in oktober daar naar toe gemotord. Ook dit weekend weinig wind. Via de Blue Water App probeerden we een box te reserveren maar dat ging niet vlekkeloos.

De haveningang

De bevestiging kwam een dag later binnen! Gelukkig maakte het niet veel uit want er was ruimte genoeg, bovendien wist de havenmeesteres van Natuurmonumenten ons met behulp van haar computer te vertellen welke box we gereserveerd hadden en dat we betaald hadden. De techniek staat voor niets.

Hoewel Arjen en Ilse van de Vela enthousiast op Facebook meldden dat ze lekker aan het zeilen waren, berichtten ze even later dat zij ook op de motor naar de Markerwadden kwamen. Gezellig. Wij lieten ondertussen Tippy uit. Ze is gek op zwemmen en in de havenkom had ze daar volop de gelegenheid voor.

Honden zijn er van harte welkom en kunnen er, weliswaar aangelijnd (maakt niet uit hoe lang die is), goed hun energie en behoefte kwijt rond de grote havenkom, maar helaas wel alleen daar.

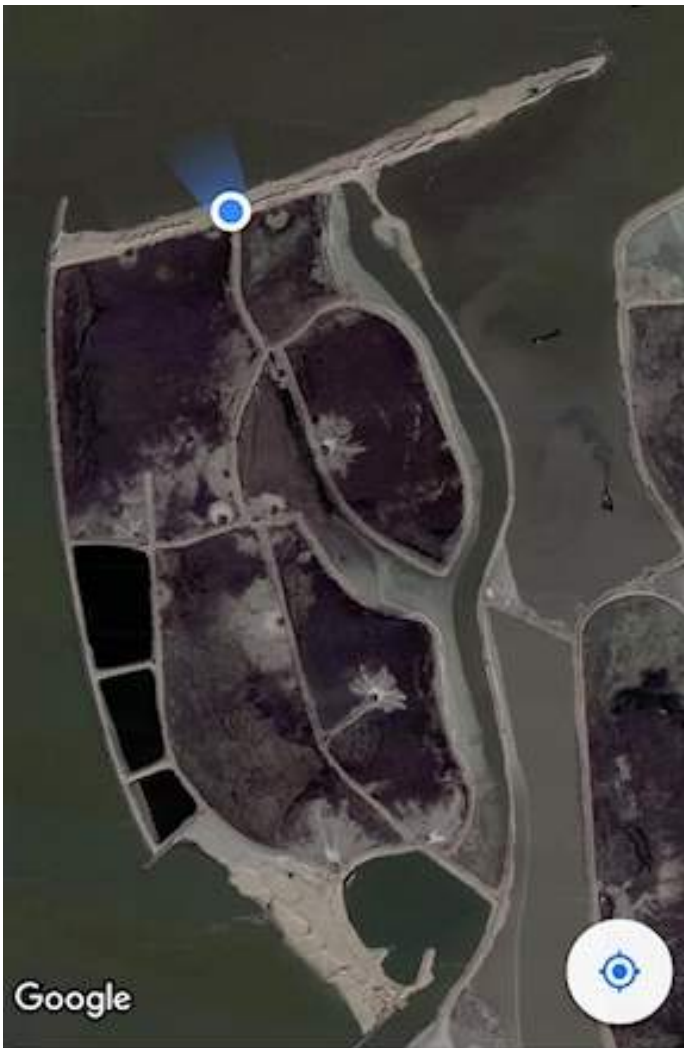

Helaas was er in dit jaargetijde niet veel "leven" waar te nemen. Wel wat eenden maar niet imponerend veel of soortenrijk.

Muggen waren er ook wel maar niet hinderlijk. We vroegen ons af hoe 't er zal zijn als het muggentijd is.

Het is fascinerend zoals ze in 2 jaar deze eilandengroep hebben ontwikkeld. Voor het opspuiten van het land en de duinen hebben ze zand uit het Markermeer gezogen. Daardoor zijn diepe putten ontstaan waarvan ze hopen dat die vollopen met slib en dat er wat stroming ontstaat. Dit zou de

Onderin de havenkom

waterkwaliteit in het Markermeer zeer moeten verbeteren.

Nu zijn er zo'n 30 ligplaatsen maar twee steigers zijn nog in aanbouw. Bovendien zullen er ook meerboeien neergelegd worden. Diepgang is 2.90 dus elke Oceanis of First kan er terecht.

Ook kun je in Lelystad op een charter stappen die je naar de Markerwadden brengt.

Wij gaan volgend jaar zeker nog eens een kijkje nemen. Het zal er dan vast anders uitzien. Meer groen en vast ook meer vogels.

Marga Visser en Jan Huisman - Swing

VAN DE REDACTIE

De redactie dankt iedereen die op welke wijze dan ook een bijdrage aan dit nummer geleverd heeft. Daarmee is het weer een zeer leeswaardige Après Voile geworden.

In deze nieuwsbrief heeft u verschillende 'logboekverhalen' kunnen lezen. Houdt u zelf ook een logboek bij maar heeft u geen tijd om een interessant voorval tot een stukje te verwerken? Dan kun u de betreffende pagina's fotograferen of scannen en aan ons opsturen dan typen wij de tekst zelf over. Emailadres: apresvoil@beneteauclub.nl

NIEUWJAARSBIJEENKOMST

Op **ZATERDAG 29 JANUARI 16:30 UUR** vindt de Nieuwjaarsbijeenkomst van de Beneteauclub Nederland plaats. We hebben gezocht naar een inspirerende locatie in een watersportrijke omgeving en hebben dat gevonden bij Ottenhome in Kortenhoef aan de Loosdrechtse plassen. We willen een ieder rond half vijf begroeten, waarna we om half zes aan tafel gaan om van een 3-gangenmenu te genieten. De kosten van het 3 gangenmenu bedragen € 30,- inclusief drank en zijn voor eigen rekening. De welkomstdrankjes worden u door het bestuur aangeboden. Sfeerproeven kan alvast op www.ottenhome.nl.

Ook dit jaar houden we onze traditie met de fotowedstrijd hoog, waarbij de aanwezige leden hun stem uit kunnen brengen op de door jullie ingestuurde foto's. Uw gekke, leuke, prachtige foto's kunt u, met een maximum van 3 foto's mailen naar onze voorzitter, Evert Jochemsen, voorzitter@beneteauclub.nl. Uiteraard is er een mooie prijs voor de beste inzending.

We rekenen op een grote opkomst en opgeven kan bij de evenementencommissie op evenementen@beneteauclub.nl. i.v.m. het vernieuwen van website is het deze keer niet mogelijk op de website in te schrijven!

Groet namens de evenementencommissie,

Joke Buddingh

Het adres van Ottenhome is Zuwe 20, 1241 NC te Kortenhoef

Let op: NIET Ottenhome in Loosdrecht

@BenclubNed

Beneteau Club Nederland

www.beneteauclub.nl

Advertentie

www.nautiqueclean.com
Professionnels et à la carte

WASH + WAXSHAMPOO	V.A.	€ 7,50	P/Moon
WASH + POLISH + PROTECTION SEAL	V.A.	€ 42,50	P/Moon
WASH + PROTECTION SEAL	V.A.	€ 25,00	P/Moon

BENETAU-CLUBLEDEN WASH+WAXSHAMPOO € 60,00! (TOT 15 MTR)

INCL. HULL&DECK VOORRIJKOSTEN + MATERIAAL

NIEUWE LEDEN

Naam	Scheeps-naam	Type schip	Thuishaven
Theo Willemse	Suzanne	Oceanis 331 liftkiel	Hoorn
Andries Woltjer	Gryphon	Oceanis 423 clipper	Lelystad
Peter v.d. Werf	Bliksem	First 26	Monnickendam
Jan Waninghe	Challenger	Oceanic 39	workum
Hans Weber	Bestevaer	Oceanis 281	Rotterdam
Joost v. Ruiven	Full House	Oceanis 37	Ketelhaven
Ron Hof	Hoppetossa	Oceanis 281	ZWVU
Ludo Vanstreels	Vela	Oceanis 37	Kortgene
Nils Bouwman	Scamander	ntb	Veere
Ryan de Wit	N.n.b.	Oceanis 281	Lelystad
Cor Hoenders	2Enjoy	Oceanis 37	Herkingen
Jan Hollinga	geen	geen	geen
Bas Elvers	Niffler	Oceanis 311 clipper	Monnickendam

AGENDA 2019

19 jan. **NIEUWJAARSRECEPTIE**

COLOFON

Bestuur

Voorzitter: Evert Jochemsen

Secretaris: Arjen Weber

Penningmeester: Edo de Visser

Evenementen: Joke Buddingh, Edwin van Ginkel, Henri van Blerk

Correspondentie:

secretaris@beneteauclub.nl

Redactie:

Jan Huisman en Marga Visser

apresvoile@beneteauclub.nl